

[Poul Schlüter.]

når han nu ligesom vil skabe det indtryk, at når man ikke stemmer for finansloven, har man bare at holde sin mund om alle finanslovens udgifter, at sådan kan vi ikke lege. Det konservative folkeparti har aldrig vægret sig ved at deltage i at udskrive de skatter og afgifter, som må til for at dække udgifter, vi har stemt for. Men det er jo et spørgsmål ikke om finansloven, men om udskrivningsloven og om andre skatte- og afgiftslove. Der er ingen mening i at forlange af et parti, at det skal stemme for et udgiftsbudget — for det er jo finansloven — som man er afgørende uenig i. 18 mia kr. i underskud er regeringens plan. Jeg indrømmer, det er usædvanligt, at vi undlader at stemme, men jeg kan heller ikke mindes nogen anden regering, som bare tilnærmelsesvis har ført en så letsindig økonomisk politik som den nuværende. Vi har ikke kendt magen til i snesevis af års politiske historie. Ændres det, er det konservative folkeparti igen klar til at tage et medansvar også for et udgiftsbudget, selv om der er detaljer i det, vi ikke har tiltrådt.

Knud Jespersen (DKP):

På mange måder er det nok urimeligt, at denne debat også kommer til at dreje sig meget om de konservative. Der er en tilbøjelighed til, at alle, der går forbi, skal sparke lidt ud, og det er, ligesom man fører kamp imod venstre via stedfortrædere, eller at man prøver at sammenligne de konservative og fremskridtspartiet. Det kan man godt få lov til, men jeg synes, den gribende analyse, som hr. Poul Schlüter sluttede sit indlæg med, nemlig at septemberforligets medicin var god nok, men bare ikke virkede, i alt fald bør fastholdes også af hensyn til historien, for denne medicin var hverken god nok eller tilstrækkelig, og det er sandt nok, at den ikke hjalp; den skadede på længere sigt.

En bemærkning mere til et af forligspartierne. Hr. Brusvang sagde, at de var gode samarbejdspartnere, for man kunne altid gå ud fra, at hvis kommunisterne stemte for, stemte centrum-demokraterne imod. Det må vist bero på en misforståelse, for de gange, hvor centrum-demokraterne har bidraget til forbedring af udviklingen i Danmark og dansk økonomi, har de stemt sam-

men med kommunisterne. Så kan man lide det eller lade være, men det betyder ikke, at hvis der er nogen, der står sammen i dansk politik, er det os og centrum-demokraterne; det vil vi meget have os frabedt.

Så var der økonomiministerens overordentlig interessante bemærkninger. De indeholdt ikke meget om økonomi, heller ikke noget regulært svar. Økonomiministeren brugte sin tale til at bortforklare, at denne debat i virkeligheden er terapi, fordi der er nogen, der sætter sig sammen i juni måned; derefter, når solen står højest på himlen i juli, puster man lidt ud, og efter nogle dybe indåndinger ordner man den sjavs med de 2 mia kr., som man ikke kunne ordne, i august. Økonomiministeren nævnte ikke tallet 2 mia kr. — efterhånden er ministeren jo berømt for ikke at bilægge sine bemærkninger tal — men at man skulle til at forhandle, og så var det de ansvarlige partier. Til dem regnedes vi ikke, og det skal man selvfølgelig have lov til, alt efter temperament.

Men jeg vil godt sige, at det, økonomiministeren ikke svarede på, er to ting. Det, økonomiministeren har sagt — måske var det et illusionsnummer, det må man spørge hr. Auken eller hr. Kjeld Olesen om — er, at arbejdsløsheden kan afskaffes, hvis vi selv vil. Derudover bad jeg om at få et klart dementi af, at man ikke føler sig bundet, afhængig eller fanget af venstre og septemberforlig og andre forlig efter et valg. Kan man få et klart svar på det? Ja eller nej. Gælder venstres indflydelse også for en ny socialdemokratisk gruppe, eventuelt en ny socialdemokratisk regering?

Så bliver der sagt, at man skal have en samlet økonomisk politik med indkomstpolitik som det centrale, og at også denne aftale skal træffes engang i august. Det er vi såmænd ikke i tvivl om. Nu spørger jeg igen, og antagelig får jeg intet svar: hvad er denne indkomstpolitik ud over, at man flot erklærer, at det ikke kun drejer sig om lønningerne? Hvad er det, man vil tage? Er det forskellen på ind- og udlånsrenten? Er det en ny banklov? Er det et forsøg på nationalisering eller kontrol? Er det stop for jordværdistigninger eller deres belåninger? Er det beskatning af de arbejdsfri indtægter osv.? Ja men man må da give en eller anden slags svar, man kan da ikke bare sige, det ikke kun er lønmodtagerne. Det er lønmodtagerne, man ta-